

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

614.253.5

Szerző: _____

Cím: _____

Épülő nővérotthonainkról

ő

"1958"

zemély

Forrás: _____

Egészségügyi Dolgozó 1958. XI. 1.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám

Bizalmi értelemben vagy talán valahol szakszervezeti bizottsági ülésen vetődött fel először, hogy az egyedülálló középkáderek részére otthonokat kell építeni? Ezt ma már nehéz lenne megállapítani. Nem is érdemes ezt a kérdést kutatni, a fontos az, hogy felvetődött és terjed tovább. Mi az oka ennek? Az ok abban

keresendő, hogy az albérleti izzorsora olyan súlyos megterhelést jelent egyedülálló dolgozóink jelentős százaléka számára, ami abban is akadályozza őket, hogy valóban hivatásuknak élhessenek. Nem egy olyan dolgozóval találkozhatunk, aki éppen a lakás gondok miatt fordított hátat az ápolónői vagy védőnői pályának.

Ez az alapszervekben felvetődött probléma eljutott szakszervezetünk elnökségéhez, sőt, magához a központi vezetéshez is. Az Egészségügyi Minisztérium is megértette e kérdés fontosságát és így született meg az a megállapodás, melynek alapján az elkövetkező két évben az ország különböző részein

mintegy 450 férőhellyel

épülnek nővérotthonok. Ezeknek az otthonoknak építési költségeit a minisztérium, berendezését — ami több mint kétfélmillió forintba kerül — a

szakszervezet fedezi. Megjegyezzük, hogy ezeknek az otthonoknak a felépítését a dolgozóknak társadalmi munkával is elő kell segíteniük.

450 férőhely két-három év

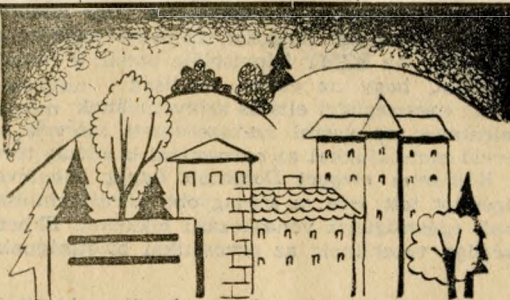
alatt nem túlságosan sok, de nem is lebecsülendő. Alig pár hónapja, hogy az építési és tervezési munka megindult és máris azt láthatjuk, hogy tervezésünk nem egészen reális. Nem reális a tervezés azért, mert nem vettük eléggé figyelembe a szakszervezeti bizottságok kezdeményező-készségét, az egyes intézmények

igazgatóinak, gazdasági vezetőinek segíteni akarását. A szakszervezeti bizottságok és az állami vezetők nem egy helyen keresik, kutatják, hogy hogyan segíthetnének a jelenlévő helyzeten. Így volt ez a Gyáli úti kórháznál, ahol jelentős társadalmi munka ráfordítással építették meg 24 férőhelyes kis otthonukat.

Egyes helyeken az egészségügyieket

más szervek is

segítik. Így a törökbálinti tbc-intézetnél a helyi tanács ad jelentős segítséget, a budapesti Delej utcai 150 férőhelyes otthon építését olyan mértékben kívánja segíteni a Vöröskereszt és a kerület néhány ipari üzeme, hogy az otthon végül is nem 150, hanem 200

**11 nővérotthonnak:
2.000.000 Ft**

Az új otthonok nem lesznek fényűzőek, de panasz sem lesz rájuk. A budapesti Frankel Leó utcai 70 férőhelyes otthon a tervek szerint, a többihez hasonlóan, 1-2 ágyas szobákkal rendelkezik. A szobák előtti benyílóban lesz a beépített szekrény elhelyezve. Két-két szobának közös zuhanyzó, mosdó épül. Magában

az épületben társalgó, mosókonyha és megfelelő számú konyha áll majd a lakók rendelkezésére. Az épület V. emeletének teraszán nagyszerű napozási lehetőség kínálkozik.

Szakszervezetünk elnöksége az otthonok építésére szánt pénzüsszeget már régen szétosztotta az igénylők között. Alapszerveink ezzel mit sem törődve, továbbra is egymás után jelentik be igényeiket azaz, hogy a létesítendő kisebb-nagyobb otthonok részére juttasson bizonyos összegeket. Ezeket a kéréseket ma már csak abban az esetben tudjuk teljesíteni, ha valamelyik terület a rendelkezésére bocsátott pénzt nem használná fel. Így utólagosan jelentkezett Szeged, Budapesten a Heine Medin utókeze's, a Péterfy Sándor utcai kórház stb.

Hogyan teremtenek ezekben az intézményekben 10-15 középkáder részére — ha nem is egészen kifogástalan, de igen jó elhelyezést? Ugy, hogy alaposan körülnézünk az intézetben, ennek során rak-tárat, irodákat ésszerűen helyeznek el és a felszabaduló szobákat használják fel erre a célra. A János-kórházban legutóbb a KISZ gondoskodott nyolc középkáder megfelelő elhelyezéséről. Hosszan sorolhatnánk a példákat, ami mind-mind azt bizonyítaná, hogy egy-egy fontos kérdés megoldásához a vezetők igyekeznek mindenütt segítséget adni.

Azt hisszük, hogy amit meg lehet tenni Szegeden, a János-, a Péterfy Sándor utcai kórházban vagy Győrött, azt az országban nem egy területen megtehetnék. Biztos, hogy jó pár helyen akadnak még romos vagy kevésbé kihasznál-t épületek, épületrészek, amelyeket egy kis találékony-sággal, egy kis társadalmi munkával, esetleg más segítséggel nővérotthonok, vagy szobák céljaira kis költséggel átalakíthatnak.

Ha a szakszervezeti bizottságok ezt a kérdést

nem veszik le napirendről

és esetleg kultúrelőadások, bá-
iok vagy más rendezvények
bevételével is segítik ezeket
az otthonokat berendezni, fá-
radozásuk további eredmén-
nyel járhat. Sokat segíthetnek
ebben a helyi Vöröskereszt-
szervek is.